

Bernáth Aurél köszöntése

Kádár János, a Központi Bizottság első titkára, Aczél György, a KB titkára, Ilku Pál, a Politikai Bizottság póttagja, művelődésügyi miniszter szívvel-érvel köszöntötte Bernáth Aurél Kossuth-díjas kiváló művészt 75. születésnapja alkalmából.

Mezőgazdasági szakemberek konferenciái

Harminckét időszaki témából szervez szakmai konferenciasorozatot az agrártudományi egyesület megyei szervezete, a megyei tanács mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályával, és a TIT-tel együttműködve.

November 17-én a vadászat és vadgazdálkodás helyzetét vitatják meg Váásárhelyen a felsőfokú mezőgazdasági technikumban Fekete Gyulának az intézet igazgatójának összehívása alapján. A vita vezetésére dr. Koller Mihályt, a Magyar Vadászok Országos Szövetségének főtitkárát kérték meg.

Csütörtökön, november 19-én tájunkt különösen érdeklő témát tűznek napirendre Csongrádon, Marsi Mihálynak, az ültetvénytervező vállalat igazgatójának vitaindítója alapján: a szőlőgyümölcsstermesztés és a rekonsztrukció problémáit vitatják meg dr. Tompa Béla MEM-osztályvezető közreműködésével.

A marhahústermelés jelen és a fejlesztés lehetőségei szerepel a november 20-án Váásárhelyen — szintén a mezőgazdasági technikumban — tartandó konferencia programján. A téma szakértőjeként dr. Mikó József tanácsvezető tanár ad tájékoztatást.

Sarkantyú Simon tárlata

Hozzánk, szegediekhez, festészeti vonatkozásban mindig közel álltak az olyan képek, melyek derűs nyugalommal, a formák és színek finom muzsikájával töltik el az embert. Így joggal várható, hogy Sarkantyú Simon, kétszeres Munkácsy-díjas budapesti festőművész, a Képcsarnok helyi szalonjában tegnap megnyitott „virágok, tájak, emberek” együttesét választékos dekorativitással megjelenítő tárlata is jelentékeny érdeklődésre tart számot Szegeden.

Sarkantyú Simon, az egykori Rudnay-tanítvány, ma képzőművészeti főiskolai tanár, 1950 óta kiállító művész. Rendszeresen vesz részt hazai és külföldi kiállításokon. Művei szerepeltek többek között Párizsban, a moszkvai (1958) és velen-cek biennálén, Varsóban, Kairóban és Tokióban.

Vendégművésztünk mostani, szegedi látogatásán legfőbb a virágcsendélet, melyeket a festő imponáló mesterségbeli tudással, könnyeden és elegánsan hozott létre, hangsúlyozva a változatos formákban és színekben pompázó növények — tulipánok, cineák — ellenállhatatlan báját, melyek szegényörökösödten hatnak a nézőkre. Sarkantyú piktúrájában, így a tájképeinél (Park), is a fényárnyék el-entéte és a felfokozott in-

Bartók-napok

Kiállítások, ankét, koncertek, operabemutató

A szegedi Bartók-rendezvények november második felében sűrűsödnek. Mintegy 17 alkalommal tartanak programokat, kiállításokat, módszertani tanácskozást, ankétot, irodalmi esteket és természetesen hangversenyeket, zenei bemutatókat.

Ma, szombaton délután 4 órakor kezdődik a Liszt Ferenc zeneiskola területi Bartók-versenyének döntője, ahol Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye negyedikes, ötödikes és hatodikos zeneiskolájának tanulói vesznek részt, a május 20-ig lebonyolított elődöntők legjobbjai. Holnap, vasárnap délután 4 órakor a konzervatóriumban tartják az énekkarok IV. Országos Minősítő Versenyét, ahol többek között Szegedről a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat, a Szakszervezetek Általános Munkáskórusa, a MÁV Házánk Munkáskórusa és a szövetségi bizottság énekkara lép közönség elé. Jancsó Adrienne és Faragó Laura közös folklórestje lesz november 18-án, szerdán este 7 órakor, a Bartók Béla Művelődési Központ nagyszínházában. A Beethoven és Bartók jubileumra állította össze műsorát Ungár Imre zongoraművész, aki a filharmoniai sorozatban november 20-án, pénteken este 8 órakor szerepel a konzervatóriumban. A november 21-én, szombaton délután 6 órakor kezdődő díszhangversenyen a zeneiskola területi versenyek díjnyertesek adnak koncertet, a Tábor utcai hangversenyteremben. November 22-én, vasárnap délelőtt 10 órakor, a Bartók Béla Művelődési Központban avatják fel Szabó Iván Bartók-dom-borművét és nyitják meg a budapesti Bartók-archívum anyagából, illetve a szegedi kutatók Bartók itteni kapcsolatait feltáró dokumentum-álból összeállított emlékkiállítás. Szabó Iván és Papp György népi ihletésű alkotásaiból ugyanezen a napon

délben nyílik kiállítás a Horváth Mihály utcai képcsarnokban, ahol megnyitó beszédet Papp Gyula, az m. j. városi tanács vb elnöke-lyettese mond. Este 7 órakor, a Szegedi Zeneművészeti Főiskola kórusának és művésztanárainak Bartók-koncertje lesz a Lenin körüti hangversenyteremben.

A Mikrokozmosz tanításának pedagógiai problémáiról rendez módszertani tanácskozást november 23-án a Zeneakadémia szegedi tagozata valamennyi tagozat zongoraszakos tanárainak részvételével. November 24-én, kedden este 7 órakor, a Bartók Művelődési Központban Juhász Ferenc Kossuth-díjas költő mond bevezetőt a Bartók-emlékestén, ahol közreműködik Jancsó Adrienne, Nagy Attila, Kovács János és Faragó Laura. November 25-én este 7 órakor, a Szegedi Tanárképző Főiskola Bartók-estje lesz a zeneművészeti szakközépiskola Lenin körüti hangversenytermében.

A Muzsika című folyóirat szerkesztőségének olvasói ankétján a beszélgetést Feuer Mária főszerkesztő vezeti november 26-án este 6 órakor, a Bartók Béla Művelődési Központban, ahol másnap délután 3 órakor Kárpáthy János tart előadást Új zenei jelenségek Bartók műveiben címmel. Ezen a napon este 7 órakor mutatja be a Szegedi Nemzeti Színház társulata a Kékszakállú herceg várát — Farkas Ferenc: A bűvös szekrény című vígoperájával egy műsorban. November 28-án Karcos Pál tart előadást a Bartók kórusművek intonálásának pedagógiai problémáiról. Földes Imre pedig egy Bartók-művet elemez, a Vörösmarty utcai művelődési központban. A Tisza Szálló hangversenytermében rendezik meg november 28-án este 7-kor a Szegedi Kar-nagyi Klub kórushangversenyét, másnap, vasárnap délelőtt 11 órakor pedig Vaszy Viktor vezényletével, Antal István zongoraművész közreműködésével a szegedi szimfonikusok adnak Bartók-koncertet a Szegedi Nemzeti Színházban.

SZEGEDI MUNKÁSELET

1

Messzi van már ennek a riportsorozatnak az eleje, valahol szeptemberben. Sok kérdést megfogalmaztunk és sok embert megfaggattunk a mai munkáseletről, hátha kikeredik belőle a kép: ilyen a munkásosztály ma, így él, dolgozik, boldogul, töpreng... S ki is kerekedne valami tényleg ha csupa tipikus dolgot keresgélünk volna, vagyis nagyjából a társadalom természete és rendje szerint ívelő sorsokat, az általánosozható közelítő gondokat, meg átlagos örömeit. De nem valamiféle boldogságleltárt akartunk csinálni, és nem is panaszkönyvet írni — inkább a gondolatok és az érzések zsilipjét szerettük volna fölnyitni. Hiszen a kenyér meg a szalonna mindegyik megkerült, ruha is, valamilyen emberi hajlék is, szórakozás is jut. A természetes gondokon messze túl, sokkal érdekesebb és izgalmasabb a munkásmagatartás, a munkásgondolkodás. Ahogy a legelején is megfogalmaztuk: annak firtatása, hogy mit tart a munkás arról, amit a gyárban, a társadalomban és magában a nagy történelemben művel? S miközben tényleg új történetet ír, miként változik maga is?

2

Itt a vége, s illendő összerakosgatni, ami tanulsággal a sorozatból megmaradhat, amire jó szívvel és jó meggyőződéssel bízunk Ferenczi István is, Fodor József is, Soczó Kornél is, Miklós Antalné is — hogy csak néhány nevet említsünk újra a riportalanyok hosszú listájáról. Tanulság pedig azért kínálkozik elég rendszeren. Kezdetnek a sorát azzal is, hogy a munkások, akiket megszólaltattunk, mind túlnéztek a maguk ablakán. A gyár és a család, a város és az ország, az egyéni sor és a közösség mindig párban jár gondolatuk ösvényein. Az, amit nagyokosan és elvonatkoztatva társadalmi szemléletnek vagy nézőpontnak nevezzük, a java munkásban teljesen természetesen dolgozik. Ha a gyerekei sorsát latolgatja, ha a kollektív szerződést olvasgatja, mindig bele-szól döntésébe vagy véleményébe.

nyébe a társadalmi érdek. Ez az osztály tette magáévá leg hamarabb és leginkább azt az elvet, hogy a szocialista társadalomban az egyéni boldogulás csak a közösség érdekében keretében valósítható meg. Ez az osztály tudja legjobban egymáshoz igazítani a gazdaságot és a politikát. Ez az osztály érzi meg legelőbb, ha valahol valami ellene dolgozik társadalmi céljainak, és a legtürelmetlenebb is az ilyen esetekkel szemben.

3

Lenyűgöző a munkások igazságérzete. Minthogy osztálymértékben elemük a tisztesség, a legtisztább társadalom megvalósítása az ideáljuk. Fájdalmas a munkásember számára, ha kapzsiságot lát, ha igazságtalanságba ütközik, ha kivételezéssel, korrupciással vámolják a hiteit, ha gőgös felkapaszkodottakat lát olyan helyen, ahova csak tisztesség emelheti a sorából való embert. Ha érzéketlenséggel találkozik. S kifejezetten előtti a harag, ha fircangolni akarják, mert valami nem tettért neki. Pedig mondani akarja a magát, igenis mondani! Van érzéke, szeme ahhoz, hogy mit kell jobbitani, erősíteni, s mit gyomlálni. Kéri, követeli tulajdonosi jogait amilyenek csak akkor érezhet, ha szavának súlya van. Az ma már kevés a demokráciából, ha csak mondhatja az ember a magát. A mi demokráciánkban úgy il-lik, hogy fogantatja legyen az értelmes szó.

4

Sokszor elmondjuk mi azt, hogy az újjárendezett „rang-sorban” a munka a legnagyobb csillag. Ennek a mér-cének is a munkásosztály körében a legnagyobb a komoly-sága. Ott kezdődik a más-ik ember megítélése, hogy

miként falaz, esztergál, sze-rel, szab. Ez az élet alája. És mindjárt ezután követke-zik a társakhoz, a munka szervezte közösséghez való viszony. A kihúzócsok, a tén-fergők nagyon sokszor ke-mény lecke-eket kapnak az igazi munkáskollektívában.

5

Bizonyára feltűnt mások-nak is, hogy egy Kovács vagy egy fonónó valóságos köz-gazdasági kiselőadást tartott színesen és érdekesen az ú-j-ságíróknak. Ez ugyan csak egy mákszem abból, amivel a munkásság szellemi érdek-lődése és műveltségi színvo-nala növekedett, de ugyan-csak a gazdára vall. Részt kér a munkás a közvetlen gazdálkodásból is, nemcsak a politikából, és részt is tud benne venni, már nemcsak formálisan és a politikai esz-közökön keresztül, hanem közvetlenül is. S vágyait nem vakon fogalmazza meg me-sebeli három kívánságok szerelenségeivel, hanem szá-molgot, latolgatja elméje! Egyik riportalanyunk sem álmódított kétszeres bérek-ről vagy kolbászból való kint-résről, de azt szinte mind-egyikük megfogalmazta, hogy igenis jól akar élni a mun-kája után. Még korántsem elég neki a szépbből, a jóból, ami a keze alól kikerül, de annak biztos reményében szorosabban is fogja a szer-számot.

6

Nem lehet mindent az ál-talánosítás rangjára emelni, de akárhol kérdeztünk a munkásokat, ezek a morális és magatartásbeli követelmé-nyek és készségek kerültek a noteszlapokra. S ha a mun-kásságnak ezek a tulajdon-sági riportsorozatunk révén is nagyobb erővel sugároznak a társadalomra, nem hiába választottuk a témát.

Sz. SIMON ISTVÁN

Bemutatták az új körműsört

Majdnem öt esztendeje, 1966. április 5-én tartotta első előadását az a művész-brigád, amely a szegedi színház tagjaiból az SZMT kezdeményezésére azzal a céllal alakult, hogy a mun-

kasszállások lakói számára rendszeresen kulturális mű-sort biztosítsanak. A rövidesen jubiláló színészbrigád tegnap délután a Juhász Gyula mű-velődési házban Hangosan gondolkodom címmel mutat-be idei első körműsorát, Tóth Béla József Attila-dí-jas író szokatlan hangú ösz-szeállítását.

A mai élet visszasságait bemutató műsor Csúrká Ist-ván Interjú egy mai koldus-sal című jelenetével indul. A szituáció, amelyről a rövid írásmű szól, extrém, de a tanulságok nagyonis közna-plak. Szilágyi György Miért című verse, Kelen László Tízórai szünetje ugyancsak elgondolkodtató tanulságok-kal zárul. A műsorösszeállító Tóth Béla címadó monológ-ja, a Hangosan gondolkod-dom, a mai falusi életből választja tárgyát. Csúrká Ist-ván Kétezer minthogy című jelenete a hamis jelentések gyártóiért veszi célba. Végül Váci Mihály Te boldog című verse kontrasztos ellen-ponttal zárja az összeállítást.

A műsor szórakoztató és tanulságos. Dicsérendő vo-nása az is, hogy az ének na-gyobb szerepet kapott benne, mint a korábbi műsorokban. Nagy kár viszont, hogy a dalok közé műdalok, magyar-noták is keveredtek.

A műsort Vass Károly, a szegedi színház vezető ren-dezője rendezte, s közremű-ködött: Csizmadia László, Eötvös Erzsébet, Gémesi Imre, Harmath Éva, Katona And-rás és Kovács Gyula.

Ö. L.

Tanulságos vereség

Vas megye nyerte a középdöntőt

Sajnos, veszítettünk. Kár volt játék előtt a SZEOL-t emlegetni. A futball, úgy látszik, nekünk csak balsze-rencsét hozhat. Persze nem emiatt veszítettük el a Ti-szán innen, Dunán túl rá-diós-vetélkedő középdöntőjét. Aztért veszítettünk, mert a vasiak jobbaktak. Meg-érdemelten kerülnek helyet-tünk a döntőbe.

Nem volt túlságosan nagy szerencsénk a játékhoz, ez tagadhatatlan. Amikor pél-dául versről volt szó — iga-zat kell adnunk a reklamáló Mocsár Gábornak —, senki se gondolt Pósa Lajos szer-zeményére; Szegeden ő ma már nem tartozik az iroda-lomba. Nem volt szerencsénk Jókai levelével sem. Az a level úgyis csakugyan Kossuth Lajosnak szült. De még ha az ezzel veszített pontokat nyertesnek ven-nénk is, a különbség olyan nagy volt — 96:88-ra vesz-tettünk —, hogy hátrányun-kat nem hozná be.

Jobbak voltak a vasiak. Nem érezhetjük magunkat sorsúldozott veszteseknek. A vetélkedő persze játék, s nincs okunk arra, hogy mar-cangoljunk önmagunkat. De az mégis furcsa, hogy élé-limiszeriparunk, amely szerin-tünk világhírű, termékeinek minőségével éppenhogy csak egy-két ponttal tudta meg-előzni a vasiakat. Az sem tanulság nélküli, hogy a va-lóságunk ebben a verseny-be minden ágon lemarad-tunk. A vasiak 10 ezer négy-zetméterrel több járdát épí-tettek, üzemiek eredménye-sében dolgoztak. Az sem elhanyagolható dolog, hogy bár nekünk van egyetemünk, a vasiaknak meg nincs, mégis ők felismerték Mikes Kelemen egyik levelének tö-rök fordítását, mi viszont nem ismertük fel József At-tila Tisza szívfel című ver-sének dán fordítását. Arról már nem szólv, hogy Mes-terházi szövegét is a vasiak

ismerték fel. Pedig a mi adottságaink alapján még Sövényházi Márta írásának részletét is ismernünk kel-llett volna.

Szó se róla, nemcsak a Vas megyeieknek, a csong-rádiaknak is voltak nagy pillanataik. A játék dereka táján már-már úgy látszott, megváltozik a kezdettől rosszul álló helyzet. Sajnos semmi sem változott meg. Mi adottságaink színvonala alatt, a vasiak adottságaik színvonala fölött szerepeltek; ez a végeredmény.

Hogy mi volt ennek az oka? A rossz szervezés? Nem tudhatjuk. De hogy érdemes lenne rajta elmélkedni, az biztos. Mert esetleg ezáltal nemcsak egy hasonló vetél-kedőn tudnánk jobb ered-ménnyel kiemelkedni, hanem talán több járdát építenék, üzemünkben jobban dol-goznának és boltjainkban jobb élelmiszereket kaphat-nánk.

Ö. L.

Szeles Zoltán